

Repetició de la jugada

Els comicis estatals suposen la setèima convocatòria a les urnes en 27 mesos, però posen en joc factors essencials com el riu, trens i carreteres i la indústria

TORTOSA Oscar Meseguer

Aquest diumenge torna a haver eleccions. Serà la setèima convocatòria a les urnes per als electors de les Terres de l'Ebre, comptant la consulta del 9N del 2014 sobre la independència, en poc més de dos anys. Un cursat accelerat de participació si no fos perquè els discursos en campanya no han madurat gaire i perquè, segons s'ha evidenciat en l'últim cas, no sempre els partits saben interpretar després el mandat ciutadà. Un total de 130.279 electors de les quatre comarques de l'Ebre estan cridats a aclarir el panorama, però després hauran de ser els partits els que eviten el "ridícul mundial" (amb paraules de Rajoy) d'unes terceres eleccions.

El partit que el 20 de desembre va guanyar els comicis tant a Catalunya com a la circumscripció de Tarragona, En Comú Podem, aspira ara no només a arrabassar la preponderància en l'esquerra al PSOE-PSC, sinó a guanyar directament les eleccions, tot i que les últimes enquestes hagen matisat la projecció espanyola del fenomen Unidos Podemos (Podemos i Izquierda Unida), que inclou En Comú Podem (ICV i Podem, entre altres) a Catalunya. La seua aposta pel referèndum, que probablement va sumar-li suports al Principat el 20D, ha estat matisada pel líder del partit lila, Pablo Iglesias, que va dir que no serà una línia roja en les negociacions per formar govern, i, alhora, va ser utilitzada pel líder del PSOE, Pedro Sánchez, per desqualificar Podem: "Vostès defensen el dret d'autodeterminació de Catalunya; nosaltres, els drets socials", va dir a Iglesias.

Un conflicte català que no va merèixer pràcticament debat en la trobada a quatre bandes, a la televisió, entre els quatre grans presidenciables. Caldrà veure fins a quin punt la cruïlla política espanyola perjudicarà el vot en clau catalana que reclama el número u de CDC al Congrés per Tarragona, el tortosí Ferran Bel, a qui el CIS no garantia l'escó en l'última enquesta. Una Convergència que, després de no aconseguir seduir ERC per articular una mena de Junts Pel sí que hauria estat el més lògic des del punt de vista de l'independentisme a Madrid, fins i tot ha tirat algun roc als republicans: en l'acte central de les Terres de l'Ebre, Francesc Homís els va retraure a Tortosa haver fet president de la Generalitat José Montilla, "un projecte d'independència", va ironitzar. Aleshores CDC tampoc n'era gaire, d'independentista.

D'esquerra a dreta i de dalt a baix, candidats del PSC i ERC fent campanya a la vora del riu Ebre; del PP a Deltebre, de CDC en un míting a Tortosa, d'En Comú Podem en un acte a la Ràpita i de Ciutadans en una trobada amb el sector agrícola ebrenc. / ACN / CEDIDES

LA DADA

130.279
electors ebrencs cridats
a les urnes el 26J

EL RIU I LES INFRAESTRUCTURES

En clau exclusivament ebrencra, la campanya haurà tingut quatre grans eixos. El primer, ineludible, el Pla Hidrològic de la conca de l'Ebre. La campanya va arrancar hores després de la manifestació de Barcelona. Les posicions no s'han mogut. El PP no piula. Ciutadans intenta despolititzar la qüestió, però reivindica sense explicitar-ho una concepció transvasista. La resta advoca per la derogació i pel cabal ecològic plantejat per la Comissió per la Sostenibilitat de les Terres de l'Ebre,

si bé els socialistes no renuncien al consens amb la resta de territoris per on passa el riu.

Hi ha hagut un altre eix reiteratiu i cíclic, les infraestructures, un mal endèmic a les Terres de l'Ebre, enfocat aquesta vegada per una greu crisi de les línies de regionals i pel segon mort de l'any, en plena campanya, a la carretera N-340. Respecte als trens, gairebé tots, excepte el PP i Ciutadans, van enviar representació a la manifestació per uns trens dignes a l'Aldea. Tots els partits, també el PP i C's, advoquen entre retrets mutus per una millora de la xarxa que ha d'arribar amb l'activació, l'any que ve, del nou tram de doble via entre Tarragona i Vandellòs. Per a CDC i ERC, l'única fórmula per garantir millores és que la gestió de les infraestructures es decidisca i es faça des de Catalunya. Quant a les carreteres, tots avalen l'alliberament de l'autopista, amb matisos diferents: els

partits amb experiència de govern a Espanya, com el PP o el PSOE, es remunten al 2020. ERC reclama aixecar barreres immediatament. Un estudi del SETMANARI L'EBRE elevava fins a més de 100 milions d'euros el que costaria rescatar el tram ebrenc de l'autopista i avançar a principis del 2017, és a dir, tres anys, el final de la concessió. El PP també ha denunciat que, mentrestant, les autopistes de la Generalitat, com la C-32 i la C-33, són "les més cares d'Europa".

INICI D'OBRES A L'N-420 Quant al tram pendent de l'autovia A-7, només el PSC l'ha reclamat amb vigor, mentre el gandesà Aubà posa també l'accent en l'N-420, amb la variant de Gandesa en el bagatge de la vergonya i, en canvi, amb els primers indicis d'inici d'obra (tot just en campanya, casualment, com l'anunci de reforçar amb tres milions d'euros la candidatura

de Tarragona 2017) de millora del ferm entre Móra i Falset.

L'altre gran eix ha estat Acuamed. Tot i que ningú no ha fet massa llenya, En Comú Podem va visitar Flix reivindicant la necessitat d'escollir el territori; el PSC ha anunciat que demanarà la compareixença de la ministra, Isabel García Tejerina, com ja va exigir estèrilment Ferran Bel al febrer com a diputat de Democràcia i Llibertat (l'argument per no donar explicacions públicament és que el govern estatal estava en funcions), i ERC també ha exigít a la titular d'Agricultura explicacions "sobre totes les sospites de frau, corrupció i delictes mediambientals que s'estan investigant judicialment". Els republicans també han remarcat que continuaran posant pals a les rodes perquè Ercros no marxe de Flix. En Comú Podem s'ha compromés a desmantellar el Castor i, junt amb el PSC, ha incidit en la necessitat de reindustrialitzar l'Ebre.

El debat sobre les mesures econòmiques sí que ha estat més o menys profund, però una cosa és el que es diu en campanya i l'altra el que diuen després els poders europeus. En general, el PP exhibeix una aposta per la continuïtat i la resta, pel canvi. CDC aposta per reduir un 5% l'impost de societats a les petites i mitjanes empreses. Els populars fins i tot s'han vantat d'apostar per una agricultura que creï ocupació entre els joves, però no han volgut evitar que s'equipare l'IBI rústic vinculat a construccions agrícoles amb els valors de l'IBI urbà i es puguen fer inviabils algunes explotacions, entre elles de les Terres de l'Ebre, com ha denunciat sobretot ERC.

Les eleccions arriben després que s'haja fet públic un informe econòmic anual sobre les Terres de l'Ebre, elaborat per la URV, que constata que el creixement té peus de fang i es fonamenta en la precarietat laboral. Té raó el cap de llista de Ciutadans, l'inspector de treball Sergio del Campo: "Sense carreres laborals dignes, no tindrem pensions dignes".

Havia de ser la campanya de l'estalvi econòmic, però els partits no van unificar criteris i cadascú ha fet la seua. CDC i ERC han evitat cartelleria a l'Aldea i el PSC, a Amposta, però fonts dels mateixos partits n'han dubtat de l'efectivitat, perquè en alguns casos el material ja estaria encarregat. A Tortosa, ni ERC ni CDC amb Ferran Bel no han estalviat banderoles, l'element més car, com sí que sembla que ho han fet la resta. També des de l'òptica tortosina, ningú ha recorregut al monument franquista per fer campanya. Un pacte no escrit que té tota la lògica, atenent que fins a quatre partits van avalar la consulta. ■